

безпечує інформацією про якість управлінської діяльності, надає керівництву результати аналізу, фінансові прогнози щодо діяльності та іншу важливу інформацію.

Таким чином, для ефективного функціонування підприємства важливо здійснювати внутрішній аудит дебіторської заборгованості.

Список використаних джерел

1. Буфатіна І. Облік дебіторської заборгованості [Текст] / І. Буфатіна // Все про бухгалтерський облік. — 2010. — № 52. — С. 41–45.
2. Іванова Н. А. Організація і методика аудиту : навч. посібн. / Н. А. Іванова, О. В. Ролінський. — К. : Центр учбової літератури, 2008 — 216 с.
3. Петrenchенко Н. С. АУДИТ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ // Наукова бібліотека. — 2012. [Електронний ресурс]. URL: <http://www.repository.hneu.edu.ua/.pdf>.

Бусяк В. А.,

науковий керівник — **Гуторов А. О.**, к.е.н., старший викладач,
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця, м. Харків

ЗНАЧЕННЯ АУДИТУ В ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Перехід України до ринкових відносин зумовлює необхідність створення економічних інститутів, які регулюють взаємовідносини різних суб'єктів підприємницької діяльності. Провідне місце в цьому процесі має зайняти інститут аудиторства. Особливо це важливо для сільського господарства, де відбулися докорінні зміни.

Ситуація, що склалась у сільському господарстві, потребує такої організації незалежного контролю, який би сприяв обґрунтованості прийняття управлінських рішень на основі врахування виявлених порушень у бухгалтерському обліку, фінансовій і податковій звітності.

У цьому зв'язку аудит на сільськогосподарських підприємствах повинен бути організований і проведений за такими методичними підходами, що забезпечують достовірну перевірку відповідності відображення в бухгалтерських регістрах і звітності наявних у господарстві основних засобів, тварин, насіння та кормів, мінеральних добрив, отрутохімікатів, пального та мастил,

запасних частин, сировини та інших матеріалів за період перевірки, а також про їх надходження і вибуття, своєчасність і достовірність відображення проведених розрахунків з постачальниками за придбані запаси чи надані послуги (виконані роботи), а також зі сплати кредитів і податків; правильності відображення витрат виробництва, повного оприбуткування виробленої продукції, достовірність її калькуляції та оцінку при переробці і реалізації; визначення фінансових результатів; правильності застосування реалізаційних цін, знижок і націнок до них, складання точної, повної та своєчасної звітності в обліку та звітності господарських фактів, отримати докази на її підтвердження та донести цю істину через аудиторський висновок до користувачів інформації [1].

Фінансовий контроль можна розглядати як сукупність елементів управління, бо на основі аналізу отриманої інформації вживаються заходи по усуненню порушень, а у разі необхідності вносяться зміни в основні параметри функціонування об'єктів перевірки. Він має два напрямки — контроль як елемент системи управління, що забезпечує зворотний зв'язок, і контроль у широкому розумінні з урахуванням всіх елементів управління [2].

При проведенні фінансового контролю часто трапляються випадки, коли перевірки чи ревізії виявляють порушення, але й після цього поліпшення не відбувається. Це свідчить про те, що немає належної реалізації матеріалів перевірки, а тому — й реальних результатів контролю. Перетворення, які відбуваються нині в організації контролю, свідчать про те, що на практиці відмовляються від єдиної, встановленої протягом десятків років системи контролю. Уже сьогодні не витримується періодичність перевірок, максимальна їх реалізація тощо, тобто спостерігається період переходу до перевірок як форм управлінської діяльності.

У силу специфіки своєї діяльності сільськогосподарські підприємства є платниками земельного податку або орендної плати за землю.

Аудитор повинен перевірити: правильність визначення земельного податку та своєчасність сплати; при оренді земельних ділянок: місцезнаходження та розмір земельних ділянок; термін договору оренди; розмір орендної плати, форми платежів, строки та порядок внесення платежів; цільове використання та умови збереження якості землі; умови повернення земельної ділянки. Також аудитор перевіряє, чи здійснено державну реєстрацію укладеного договору оренди земельної ділянки [3].

З огляду на особливості діяльності агропромислових підприємств, заслуговує на увагу розвиток галузевих ознак організації

та методики аудиту. Основну увагу варто зосередити на дослідженнях організації та методики аудиту підприємств, що є сільськогосподарськими товаровиробниками та підприємств — переробників сільськогосподарської продукції. Адже відповідно до діючого законодавства, для таких підприємств не є обов'язковим проведення аудиту річної фінансової звітності. Не визначено законом і необхідність проведення аудиту в разі реорганізації підприємств. Разом з тим, агропромислові підприємства мають особливості в проведенні реформ власності, земельної реформи, що призвело до невизначеності у структурі та умовах залучення капіталу. Усе це спричиняє викривлення звітних показників і введення в оману користувачів фінансової інформації. Тому потрібно здійснювати дослідження теорії і практики аудиту з метою наукового обґрунтування обов'язковості аудиту агропромислових підприємств, напрямів вдосконалення його методології та організації, а також нормативного регулювання для підвищення якості обслуговування агропромислових підприємств.

Список використаних джерел

1. Білик М. Д. Організація і методика аудиту сільськогосподарських підприємств / М. Д. Білик. — К.: КНЕУ, 2003. — 628 с.
2. Економіка розвитку / О. М. Царенко, Н. О. Бей, І. І. Д'яконова, І. В. Сало; за ред. І. В. Сало. — Суми: ВТД «Університетська книга», 2004. — 590 с.
3. Огійчук М. Ф. Аудит: організація і методика / М. Ф. Огійчук, І. Т. Новіков, І. І. Рагуліна. — К.: Алерта, 2012. — 664 с.

Варич О. А.,

науковий керівник — **Царьов М. С.,** к.е.н., доцент,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ В УМОВАХ ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Комп'ютерні та інформаційні технології суттєво змінюють процес ведення бухгалтерського обліку, значно полегшують роботу обліковців, підвищують оперативність, достовірність та інформативність даних. Організація та проведення інвентаризації також зазнали змін, що скорочують час проведення інвентаризації та